

Sygnatura akt *VII K 550/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014 r.

sprawy

D. K., syna W. i A. z domu S., urodzonego w dniu (...) w L.

oskarżonego o to, że

w dniu 30 sierpnia 2013 roku w miejscowości W. gm. B. dokonywał połowu ryb za pomocą wędki metodą spinningową na terenie obrębu ochronnego rzeki O., czym działał na szkodę Zarządu Okręgu Polskiego Związku W. we W.

tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w związku z art. 14 ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowym

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego D. K. o czyn opisany w części wstępnej wyroku, tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w związku z art. 14 ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowym na okres 1 roku próby;

II. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci wędki z kołowrotkiem, ujęty i opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr I/153/13 pod poz. 1 na karcie 16 akt;

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę 100 zł.

Sygn. akt VII K 550/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 sierpnia 2013 r. około godz. 21 D. K. udał się z T. K. i M. P. na ryby do miejscowości W. nad rzekę O.. Około godziny 22:00 na przepławce przy turbinach elektrowni (...) łowił ryby metodą spinningową w granicach obrębu ochronnego. Nie złowił żadnej ryby.

Dowód:

- protokół zatrzymania osoby, k. 2,

- protokół zatrzymania rzeczy, k. 3 - 5,

- zeznania A. N., k. 6,
- zeznania P. K., k. 7,
- zeznania K. S., k. 8,
- wyjaśnienia D. K., k. 14, 45 – 46.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego D. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wiedział, iż w miejscu w którym dokonywał połowu wyznaczony jest obręb ochronny rzeki O..

Przesłuchany w toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazując, że działał nieświadomie i podtrzymał przedstawianą uprzednio wersję wydarzeń, stwierdzając nadto, że w posiadanym przez niego rejestrze nie wskazano obrębu ochronnego w W..

Sąd zważył :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budziły wątpliwości sądu.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz dowodach z dokumentów.

Pierwszym z dowodów, wskazującym na sprawstwo oskarżonego, są jego wyjaśnienia, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom tym sąd dał wiarę, również w części, w której oskarżony stwierdzał, że nie był w pełni świadomy nielegalności swojego działania. Okoliczność ta jednak nie wyłączała zawinienia.

Zeznaniom świadków i dowodom z dokumentów dano wiarę, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności. Zeznania świadków są spójne i wzajemnie się uzupełniają, nie pozostawiając jakichkolwiek wątpliwości co do ich prawdziwości.

Bezspeczne jest, że oskarżony dokonując połowu ryb w obrębie ochronnym wyczerpał znamiona przestępstwa określone w art. 27c ust 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w zw. z art. 14 ust. 2 tej ustawy.

Oskarżony tłumaczył, że nie zdawał sobie sprawy z tego, że dokonuje połowu w obrębie ochronnym. Jako doświadczony wędkarz winien jednak przewidywać możliwość ustanowienia takiego obrębu w miejscu połowu, w szczególności przy elektrowni wodnej. W związku z występowaniem obok elektrowni wody natlenionej i zbudowaniem przepławki, co powoduje nagromadzenie ryb, często w takich miejscach ustanawiane są obręby ochronne, co oskarżony, jako doświadczony wędkarz, winien był przewidzieć. Zresztą najprawdopodobniej właśnie z powodu nagromadzenia ryb przy przepławce oskarżony wybrał to miejsce do połowu.

Nie dochowując należytej staranności, tj. nie ustalając, czy w miejscu połowu nie ma obszaru ochronnego (nie sprawdzając tej okoliczności choćby w internecie lub telefonicznie w (...)), przy zastanych na miejscu połowu warunkach (elektrownia wodna, stopień wodny, przepławka) oskarżony, zdaniem Sądu, dopuścił się popełnienia przestępstwa w tzw. zamiarze ewentualnym, to jest przewidując możliwość jego popełnienia, godził się na to (art. 9 § 1 kk).

W przedstawionym sądowni przez oskarżonego wykazie w ogóle nie ujęto obrębów ochronnych, a jedynie wyszczególniono odstępstwa od zasad amatorskiego połowu ryb i miejsca stosowania tychże odstępstw. Tłumaczenie nie ujęciem obrębu ochronnego w przedstawionym przez oskarżonego wykazie było zatem nieuzasadnione.

Decydując o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, Sąd uznał, że czyn oskarżonego nie charakteryzował się znaczną społeczną szkodliwością. Oskarżony działał w błędnym, choć nieusprawiedliwionym przekonaniu, że na wskazanym terenie łowienie ryb jest dozwolone. Nadto oskarżony nie złowił żadnej ryby.

Także zachowanie oskarżonego w toku procesu nie budziło żadnych zastrzeżeń, wykazał on skruchę oraz żal. Oskarżonego należy ocenić jako osobę, która krytycznie odnosi się do popełnionego przez siebie przestępstwa. Nie ulegało wątpliwości, że już w wyniku samego postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony wyciągnął właściwe i krytyczne wobec siebie i swojego czynu wnioski.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że postawa oskarżonego i jego warunki osobiste w sposób nie budzący wątpliwości uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie on przestrzegał porządku prawnego, a opisane wyżej zdarzenie miało charakter incydentalny.

Zachowanie oskarżonego w trakcie postępowania sądowego uzasadniało przekonanie, że warunkowe umorzenie postępowania na okres jednego roku próby stanowi wystarczającą reakcję na czyn, którego dopuścił się oskarżony i nie ma potrzeby stosowania wobec D. K. dodatkowych represji w postaci przepadku przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, tj. wędki. W tym miejscu sąd zaznacza, że warunkowe umorzenie postępowania nie jest skazaniem, co za tym idzie nie można w tym przypadku stosować przepisów o obligatoryjnym przepadku z ustawy o rybactwie śródlądowym.

Już samo warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz ujemne przeżycia związane z zatrzymaniem oskarżonego na ponad 16 godzin i ze stawiennictwem w sądzie winny zapobiec popełnieniu przez niego przestępstwa w przyszłości i stanowią wystarczającą reakcję karną. Należy przy tym zauważyć, że warunkowe umorzenie postępowania karnego, czyli odstąpienie od wymierzenia kary, jest wyrazem uznania, że zachowanie oskarżonego było incydentalne i nie było wynikiem rażącego lekceważenia prawa, czemu Sąd dał wyraz zwracając oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci wędki z kołowrotkiem.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążenia oskarżonego kosztami sądowymi i opłatą, o czym orzeczono w punkcie III. części dyspozytywnej wyroku.